

Ministerie van Veiligheid en Justitie

Postbus 20301
2500 EH 's Gravenhage

Den Haag, 12 januari 2015

uw kenmerk : conceptwetsvoorstel inzake de wijziging van Boek 1 BW in verband met het beperken van het recht op contact of omgang na partnerdoding

Geachte heer / mevrouw,

De vFAS heeft kennis genomen van het voornoemde conceptwetsvoorstel en dankt u voor het verzoek om u van advies te voorzien. Hierbij geven wij als het bestuur van de Vereniging van Familierecht Advocaten Scheidingsmediators (vFAS) onze visie weer.

Het wetsvoorstel stelt voor dat in geval van (vermoedelijke) partnerdoding de kinderrechter altijd oordeelt of contact/omgang in het belang van het kind is op basis van een verzoekschrift van de Raad voor de Kinderbescherming.

Wij lezen in dit wetsvoorstel een aantal aandachts- en zorgpunten.

Volgens het wetsvoorstel wordt de bevoegdheid uitsluitend bij de Raad voor de Kinderbescherming gelegd. De vFAS is van mening dat daarbuiten belanghebbenden kunnen zijn die een dergelijk verzoek zouden moeten kunnen indienen, waaronder de betreffende ouder, het minderjarige kind (vertegenwoordigd door een bijzondere curator) en de gezinsvoogd.

Het uitsluitend noemen van de Raad voor de Kinderbescherming acht de vFAS te beperkend om de rechtspositie van de minderjarige te kunnen waarborgen. Ook het kind zelf heeft bijvoorbeeld ingevolge artikel 12 van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind een stem, die in deze gekend en gewogen moet worden.

De vFAS zou eerder denken aan een kindbeschermingsmaatregel die tijdens een geschil over een contact/omgangsregeling met spoed getroffen zou moeten worden om recht te doen aan de (feitelijke en juridische) situatie voor het kind. De vFAS denkt daarbij aan een

ondertoezichtstelling, gericht op het welzijn van het kind in de (al dan niet plaatshebbende) contacten met de achtergebleven ouder, en aan een evt uithuisplaatsing.

Gezien de aangepaste regelgeving als het gaat om de mogelijke gevolgen van een kinderbeschermingsmaatregel gericht op een gezag beëindigende maatregel, zou dat bij een gezamenlijk ouderlijk gezag ook meer in de lijn van de thans geldende Jeugdwetgeving passen.

Grond voor deze maatregel is in de eerste plaats dat het kind zodanig opgroeit dat zijn ontwikkeling ernstig wordt bedreigd, en de ouder niet de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding in staat is te dragen binnen een voor het kind aanvaardbaar te achten termijn. In de tweede plaats is misbruik van gezag grond voor de gezag beëindigende maatregel. Daarvan kan in deze sprake zijn om ook het recht op en plicht tot contact te kunnen beoordelen en aanpassen.

Zoals het wetsvoorstel thans luidt lijkt slechts aandacht te bestaan voor de partnerdoding, waarbij er geen sprake is geweest van zelfverdediging. Dan zou de huidige weergave ertoe kunnen leiden dat het kind juist in deze zeer traumatische omstandigheden de ene ouder verliest én de ouder die bescherming heeft geboden verliest. Terwijl het in het belang van het kind geacht moet worden dat de geborgenheid van die ouder gewaarborgd blijft en geen vervolotrauma wordt gecreëerd ten gevolge van de te beperkte weergave van het voorstel.

Ingevolge artikel 3 van het internationale Verdrag van de Rechten van het Kind dienen bij deze maatregelen de belangen van het kind een eerste overweging te vormen en de vFAS is er niet van overtuigd dat de huidige weergave van het voorstel dat in alle gevallen doet. De vFAS pleit er dan ook voor dit te heroverwegen.

Kortom, de vFAS vraagt om een heroverweging van de mogelijkheden, die deze wet zal bieden.

Met vriendelijke groet,
vFAS, vereniging van Familierecht Advocaten Scheidingsmediators,
namens het bestuur,

i/o

Dianne J.I. Kroezen
bestuurslid